

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 9C/160/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113234944  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113234944.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobkyne: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B. XX, XXX XX X. B., právne zastúpenej JUDr. Róbert Fatura, advokát, so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti právnych úkonov s prísl., takto

### rozhodol:

I. a) Žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáha určenia, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2011 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je - v časti dohody o úrokovej sadzbe a RPMN uvedenej v bode 5 zmluvy, - v časti možnosti uplatnenia zrážok zo mzdy uvedenej v bode 13.2 zmluvy, - v časti dohody o poskytnutí služby uvedenej v bode 8

absolútne neplatná, zamietá.

b) Z plnenia poskytnutého žalobcom žalovanému na základe listiny s označením Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2011 je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť bezdôvodného obohatenie vo výške 752,16 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. a) Žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáha určenia, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2011 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je - v časti dohody o úrokovej sadzbe a RPMN uvedenej v bode 5 zmluvy, - v časti možnosti uplatnenia zrážok zo mzdy uvedenej v bode 13.2 zmluvy, - v časti dohody o poskytnutí služby uvedenej v bode 8

absolútne neplatná, zamietá.

b) Z plnenia poskytnutého žalobcom žalovanému na základe listiny s označením Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2011 je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť bezdôvodné obohatenie vo výške 762,05 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. a) Žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáha určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08.2013 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je - v časti dohody o úrokovej sadzbe a RPMN uvedenej v bode 5 zmluvy, - v časti možnosti uplatnenia zrážok zo mzdy uvedenej v bode 13.2 zmluvy, - v časti dohody o poskytnutí služby uvedenej v bode 8

absolútne neplatná, zamietá.

IV. Žalobu v časti o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 300 € žalovaným žalobcovi zamietá.

V. O náhrade trov konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

### o d ō v o d n e n i e :

Návrhom došlým súdu dňa 02.12.2013 v znení jeho zmeny zo dňa 20.01.2015 sa žalobca domáhal nárokov uvedených vo výroku tohto rozsudku.

Žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel tri (3) zmluvy o revolvingovom úvere. U všetkých týchto zmlúv je uvedená RPMN vo výške 70,01% a ročná úroková sadzba tiež vo výške 70,01% ročne. V čase uzavretia zmlúv bola priemerná výška úrokovej sadzby 10,68% - 11,28% ročne. Žalobca má za to, že v zmluve uvedené úroky sú v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatné. Taktiež za neplatné považuje dojednanie o zrážkach zo mzdy.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním došlým súdu dňa 02.04.2014 v ktorom uviedol, že:

- v zmysle definície neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, pod túto nemožno zahrnúť dojednanie o úrokoch,
- žalobcom uvádzaná výška úrokovej sadzby nie je obvyklou odplatom požadovanou za spotrebiteľské úvery na finančnom trhu,
- dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným zákonným zaisťovacím inštitútom.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 26.10.2015 v neprítomnosti právnych zástupcov účastníkov konania a zistil nasledujúce:

Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX

Dňa 30.06.2011 mala byť medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podpísaná Žiadosť/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1380 €.

Článok 8 zmluvy obsahoval Dohodu o poskytnutí služieb vo forme odkladu splátok za odplatu.

Článok 13.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy obsahoval odkaz na Dohodu o zrážkach zo mzdy.

Článok 5 zmluvy podpísaný žalobkyňou dňa 24.06.2011 uvádza RPMN úveru - 70,01%.

Článok 6 zmluvy podpísaný žalovaným dňa 30.06.2011 uvádza RPMN úveru - 66,12%.

Žalovaným poskytnutá suma - 1181,34 €.

Žalobkyňou vrátená suma - 1933,50 €.

Rozdiel = + 752,16 €.

Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX

Dňa 30.06.2011 mala byť medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podpísaná Žiadosť/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1500 €.

Článok 8 zmluvy obsahoval Dohodu o poskytnutí služieb vo forme odkladu splátok za odplatu.

Článok 13.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy obsahoval odkaz na Dohodu o zrážkach zo mzdy.

Článok 5 zmluvy podpísaný žalobkyňou dňa 24.06.2011 uvádza RPMN úveru - 70,01%.

Článok 6 zmluvy podpísaný žalovaným dňa 30.06.2011 uvádza RPMN úveru - 66,12%.

Žalovaným poskytnutá suma - 1284,25 €.

Žalobkyňou vrátená suma - 2046,30 €.

Rozdiel = + 762,05 €.

Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX

Dňa 13.08.2013 mala byť medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podpísaná Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 870 €.

Článok 8 zmluvy obsahoval Dohodu o poskytnutí služieb vo forme odkladu splátok za odplatu.

Článok 13.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy obsahoval odkaz na Dohodu o zrážkach zo mzdy.

Článok 5 zmluvy podpísanej žalobkyňou dňa 07.08.2013 uvádza RPMN úveru - 70,01%.

Článok 6 zmluvy podpísanej žalovaným dňa 13.08.2013 uvádza RPMN úveru - 69,75%.

Žalovaným poskytnutá suma - 740,51 €.

Žalobkyňou vrátená suma - 691,46 €.

Rozdiel = - 49,50 €.

Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Je nesporné a žalovaný to nepopieral, že mu bol vyplatené úvery v celkovej sume tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného. Zároveň však je zrejmé, že údaje o RPMN uvedené v bode 5 Žiadosti/Zmluvy a v bode 6 Žiadosti/Zmluvy sú rôzne u všetkých troch úverových zmlúv.

Procesný súd potrebuje upozorniť na to, že obdobná vec bola riešená aj v rozhodnutí Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/244/2013-29 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina 11Co/103/2014. V tejto veci bola riešená otázka rozdielnosti RPMN v návrhu žalovaného a v samotnej zmluve. Krajský súd Žilina dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy ako v jej akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže v danom prípade chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo.

K vyššie uvedenému názoru Krajského súdu v Žiline, s ktorým sa procesný súd v zásade stotožňuje, tento dodáva, že podľa

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuvedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je napr. sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov.

Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh Zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom Zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli.

Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie Čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.“

Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka.

V rámci právnej argumentácie poukazuje súd aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/768/2014 s argumentáciou ktorého sa plne stotožňuje -

„Okresný súd aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka o všeobecných náležitostiach návrhu na uzavretie zmluvy dospel k záveru, že nakoľko bod 5. návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy je návrh, ktorý bol odporkyňou adresovaný navrhovateľovi s určitými konkrétnymi požiadavkami, avšak navrhovateľ tento návrh prejednal s tým, že podmienky uverejnil a uviedol v bode 6. tejto žiadosti, čo nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu odporkyne (teda návrhu nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu odporkyne (teda návrhu ako bol formulovaný v jej žiadosti v bode 5.) v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň išlo o nový návrh navrhovateľa na uzavretie zmluvy. Pretože údaje o schválenom revolvingovom úvere obsahujú iné dojednania, výhrady a zmeny, ktoré súd chápal ako odmietnutie pôvodného návrhu, kde požadovala odporkyňa 1.500,00 eur úver za tam bližšie konkretizovaných podmienok, avšak navrhovateľ odporkyňi podľa týchto údajov poskytol úverový limit 1 350,00 eur za iných podmienok, než pôvodne odporkyňa žiadala, takéto údaje smerom k odporkyňi súd považoval za nový návrh, pričom nebolo preukázané, či odporkyňa akceptovala tento nový návrh, teda či ho prijala tak, ako vyžadujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasl.. Súd mal zato, že nedošlo k písomnému uzatvoreniu úverovej zmluvy, teda k platnému uzatvoreniu zmluvy medzi účastníkmi konania z hľadiska formy v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Navrhovateľovi zrejme uniklo, že aj v kontexte odsekov 1. a 2. bodu 2., na význam ktorých poukazuje v odvolaní, niet pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil Veriteľ v bode 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , pričom ako je tu uvedené, uzatvára sa na formulári Veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového tu uvedené, uzatvára sa na formulári Veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi. Ak „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5. Žiadosti/Zmluvy) sú odlišné od „údajov o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) z dôvodu, že žiadateľ o úver (dlžník) žiadal poskytnúť vyšší úver, než mu veriteľ schválil, potom napriek tomu, že bod 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. s takouto situáciou uvažuje, a možno dodať, že priamo obsahom Žiadosti/Zmluvy v bode 7. je zahrnuté „vyhlásenie dlžníka o tom, že berie na vedomie, že ním požadovaná čiastka úveru je maximálna a že veriteľ je oprávnený pri posúdení schopnosti dlžníka aj spoludlžníkov splácať požadovanú výšku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa,“ správny je názor okresného súdu v tom, že vzhľadom k tomu, že dlžník (odporkyňa) Žiadosť/Zmluvu podpísala dňa 17.08.2010 a veriteľ Žiadosť/Zmluvu podpísal dňa 19.08.2010, kedy následne resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6.), že takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno mať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy Zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala odporkyňa, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich odporkyňa písomne akceptovať nemohla. Revolvingový úver, vrátane revolvingu, pri podpise zmluvy odporkyňou nebol teda ani dostatočne individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9).

Úvahy okresného súdu o tom, že nové údaje alebo takéto vyjadrenie smerom ku odporkyňi predstavuje vlastne nový návrh na uzavretie zmluvy, kde nebolo preukázané, či odporkyňa takýto nový návrh

akceptovala, sú správne. Súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom (zo dňa 19.08.2010) je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku z omeškania a ani o zmluvnej pokute. Nedostatok písomného prejavu vôle odporkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Účastníci neuzavreli platne Zmluvu o revolvingovom úvere.“

Vyššie uvedený záver o tom, že zmluvy o úvere nevznikli, nesie so sebou aj ďalší záver a to ten, že žalobe o určenie čiastočnej alebo úplnej neplatnosti týchto zmlúv nebolo možné vyhovieť.

Následkom vadnosti právneho úkonu je to, že ide o právny úkon a) zdanlivý, b) neplatný, c) odporovateľný a d) právny úkon, od ktorého možno odstúpiť.

V právnej monografii HULVA, T. Vady právnych úkonu v súkromnoprávných vzťahoch a jejich dôsledky. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, s. 264 sa uvádza, že právna teória vedľa neplatnosti právnych úkonov rozlišuje tzv. zdanlivosť právnych úkonov, resp. ich neexistenciu (non negotium). Ide o situáciu, kedy právny úkon vôbec nevznikne. Naproti tomu u neplatného právneho úkonu, tento právny úkon vznikne, vykazuje všetky jeho znaky, avšak nespĺňa všetky náležitosti, ktoré by v prípade splnenia viedli k vzniku platného právneho úkonu.

NS SR vo veci sp. zn. 5 Cdo/143/2000 uviedol - Výklad zákona ako myšlienkový postup, ktorým sa objasňuje zmysel a obsah právnych noriem, musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Týmto zásadám zodpovedá taký výklad, podľa ktorého nemôže byť neplatným nejestvujúci právny úkon. Neexistujúci právny úkon nemôže odporovať zákonu, nemôže byť vadný a teda neplatný, i keď z praktického hľadiska by sa určovanie jeho neplatnosti mohlo javiť ako účelné. Riešenie prípadných sporných právnych vzťahov súvisiacich s tvrdením o neexistencii právneho úkonu alebo o jeho zdanlivosti /ničotnosti/ je dobre možné inými žalobami, a to aj určovacími, s iným predmetom určenia, pri ktorých na žiadanom určení by bol daný naliehavý právny záujem.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že napriek tomu, že na požadovanom určení bol daný naliehavý právny záujem podľa § 80 písm.c) O.s.p. (ten je daný § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako aj § 153 ods.4 O.s.p.), pretože výsledkom určenia by bolo stanovenie skutočnej výšky sumy, ktorú je (bol) žalobca povinný vrátiť, nebolo možné žalobe v časti o určenie vyhovieť, pretože nemožno určovať neplatnosť právneho úkonu, ktorý nevznikol.

Posudzované Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v prípade, ak by vznikli, k čomu však nedošlo) majú však aj ďalšiu vadu, ktorá by spôsobovala, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to, že síce obsahujú uvedenie počtu splátok úveru ale neobsahujú uvedenie konečnej splatnosti úveru.

Za toto uvedenie nemožno chápať dátum uvedený v listine s názvom „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XY.“

Právna povaha tohto oznámenia je sporná, a možno ho považovať za interný dokument veriteľa. V zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere bode 2.2 sa síce uvádza, že Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, avšak na rozdiel od bodu 14 Zmluvy (neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere sú zmluvné dojednania), nie je vo vzťahu k Oznámeniu nikde v zmluve uvedená inkorporačná doložka, že toto Oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Preto treba mať údaj o konečnej splatnosti úveru za neuvedený.

Zmluva rovnako neobsahuje rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, čo tiež spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

V prejednávanej veci má súd za to, že o revolvingový úver ani nešlo. Išlo o klasický úver. Revolvingový úver je totiž úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

Pri revolvingovom úvere teda nie je možné určiť počet splátok, ktorými bude splatený, čo nezodpovedá počtu dojednaných splátok vyššie uvedených, pričom chýba aj základný princíp revolvingu, teda obnovovanie úverového rámca jeho splácaním.

Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V prejednávanej veci išlo o plnenie bez právneho dôvodu a vzhľadom na výšku žalovaným poskytnutej sumy a žalobcom vrátenej sumy, je výška bezdôvodného obohatenia 752,16 € a 762,05 €.

Primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Keďže žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne neuplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, nemá právo na primerané finančné zadostučinenie. Ak totiž, ako bolo uvedené vyššie, k vzniku zmluvného záväzkového vzťahu medzi účastníkmi konania nedošlo z dôvodu nedostatku postupu, ktorý má charakter všeobecný (nejde o ustanovenie prijaté na ochranu spotrebiteľa), nemožno u žalobcu - spotrebiteľa hovoriť o porušení spotrebiteľských práv, ktorých následkom by bolo právo na primerané finančné zadostučinenie.

O náhrade trov konania rozhodne súd podľa § 151 ods.3 O.s.p. v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.